สรุปย่อพระราชบัญญัติ
ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล
พ.ศ.๒๔๕๐

๑. เจตนารมณ์ของกฎหมาย

เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารเรือทำการตรวจค้น จับกุมการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะมีการกระทำอันเกี่ยวกับการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าบางอย่างออกทะเล ทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศ หรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้

๒. การใช้บังคับ (มาตรา ๒)

ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ประกาศเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๕๐)

๓. เจ้าหน้าที่ทหารเรือที่มีอำนาจตามกฎหมายนี้ (มาตรา ๓)

ได้แก่ นายทหารสัญญาบัตร ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

ก. ผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับหมู่เรือ ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับกองเรือ

ข. นายทหารเรือประจำการชั้นสัญญาบัตรซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เทียบเท่ากับตำแหน่งดังกล่าวในข้อ ก.

ค. นายทหารเรือประจำการชั้นสัญญาบัตรที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่งตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

๔. อำนาจของเจ้าหน้าที่ทหารเรือ (มาตรา ๔ - มาตรา ๗)

ก. สืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ โดยต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อีกทั้งมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ คือถ้าจับและค้นด้วยตนเองย่อมทำได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ หรือหมายค้น แต่ต้องเป็นกรณีที่จับ หรือค้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

ข. ทำการ หรือสั่งให้ทำการเฉพาะหน้าที่เท่าที่จำเป็น ดังนี้

๑. ตรวจค้นและบังคับผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ ให้รื้อ หรือขนสิ่งของในเรือเพื่อการตรวจค้น

๒. จับเรือและบังคับผู้ควบคุมเรือ และคนประจำเรือให้พ่วงเรือ หรือให้ทำการอื่นเพื่อให้เรือนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวกแก่การตรวจค้น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี

๓. ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หรือจนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ฟ้องผู้ต้องหา

๔. จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้ไม่เกิน ๗ วัน เมื่อพ้นกำหนดต้องปล่อย หรือส่งตัวให้พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำไว้

ค. เมื่อปฏิบัติการดังกล่าวในข้อ ก. และ ข. เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่งและบังคับให้ผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือที่ใช้หรือสงสัยว่าใช้ในการกระทำความผิดหรือลำที่ความผิดเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าเกิดขึ้น หยุดเรือ หรือนำเรือไปยังที่ใด ๆ ถ้าไม่ปฏิบัติตามก็ให้มีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตาม หรือเพื่อนำเรือไป หรือเพื่อป้องกันการหลบหนี

ง. การใช้อาณัติสัญญาณเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปตามที่ผู้บัญชาการทหารเรือกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๕. อำนาจของผู้บัญชาการทหารเรือ (มาตรา ๘)

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นแย้งควรสั่งไม่ฟ้องไปยังพนักงานอัยการ และหากพนักงานอัยการมีความเห็นแย้งควรสั่งไม่ฟ้องให้ผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือข้าหลวงประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๖. การควบคุมผู้ต้องหา (มาตรา ๙)

การควบคุมตัวผู้ต้องหาของเจ้าหน้าที่ทหารเรือก่อนที่จะนำส่งพนักงานสอบสวน มิให้ถือว่าเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวน

๗. ผู้รักษาการ (มาตรา ๑๐)

ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย